

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 58

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 februarie 1998

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 473 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 487 din 25 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	8-9
Decizia nr. 474 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	3-4	Decizia nr. 488 din 25 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 475 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 496 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 477 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 497 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 478 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 498 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 479 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 499 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	14-15
		Decizia nr. 500 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 473****din 18 noiembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, iar excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, lipsită de obiect, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 47/1997.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Marinescu Florian și Ionescu Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Marinescu Florian și Ionescu Victoria.

Prin Decizia nr. 31 din 18 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut că, urmare modificării prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17/1997, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Marinescu Florian și Ionescu Victoria, pentru următoarele motive: art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu limitează în timp posibilitatea introducerii recursului în anulare, care este rezervată exclusiv procurorului general, încălcându-se astfel dispozițiile art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 și ale art. 128 din Constituție, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. S-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, dar nu s-a primit răspuns decât de la acesta din urmă și s-ar impune cunoașterea opiniilor noilor autorități publice, alese după noiembrie 1996.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Motivul referitor la nelimitarea în timp a posibilității introducerii recursului în anulare este neîntemeiat și urmează a fi respins, deoarece, în prezent, această critică de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu mai poate fi susținută, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17/1997, care a limitat la 6 luni termenul pentru exercitarea acestei căi extraordinare de atac.

Nici susținerile privind încălcarea, prin art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 și ale art. 128, precum și acelor ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice nu pot fi reținute. Potrivit art. 130 din Constituție, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și, așa cum s-a reținut prin Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, și în materie civilă există asemenea interese, cum sunt încălcarea principiului separației puterilor în stat sau săvârșirea de infracțiuni de către judecători. Pe de altă parte, potrivit art. 128 din Constituție, exercitarea căilor de atac se realizează în condițiile legii. Dacă art. 330 din Codul de procedură civilă a rezervat doar procurorului general dreptul de a exercita recurs în anulare, nu există nici un text constituțional violat prin această reglementare, părților fiindu-le rezervate celelalte căi extraordinare de atac: revizuirea și contestația în anulare.

Și cel de-al doilea motiv de recurs, privind solicitarea punctelor de vedere de la noile autorități, urmează a fi respins. Potrivit Legii nr. 47/1992, solicitarea punctelor de vedere nu era obligatorie la prima instanță, cât timp excepția a fost respinsă ca vădit nefondată. În recurs însă, Curtea a solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece aceasta are obligația ca în cazul admiterii recursului să se pronunțe prin aceeași

*) Decizia Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997.

decizie și asupra excepției de neconstituționalitate. Faptul a comunicat punctele de vedere solicitate nu constituie un că nici una dintre cele două Camere ale Parlamentului nu impediment în soluționarea cauzei.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Marinescu Florian și Ionescu Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Marinescu-Firică Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Marinescu-Firică Elena.

Prin Decizia nr. 31 din 18 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Pentru a pronunța această soluție, s-a reținut că, urmare modificării prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17/1997, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Marinescu-Firică Elena, pentru următoarele motive: Curtea Constituțională a fost de acord cu recursul în anulare, în sensul că justiția nu se poate implica în judecarea situațiilor de felul celei a recurentei, căreia i-a fost naționalizat imobilul aflat în proprietate, cu încălcarea Decretului nr. 92/1950 și a Constituției din 1948.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat și excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17/1997.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin recursul declarat de recurenta Marinescu-Firică Elena nu este criticată Decizia Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997, ci este evocată situația de fapt din litigiul ce formează obiectul Dosarului nr. 696/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții

*) Decizia Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997.

Constituționale, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept. În consecință, în mod constant, în practica jurisdicțională a Curții s-a statuat că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților sunt de competența instanțelor judecătorești. Recurenta nu

invocă elemente noi care să justifice schimbarea practicii Curții.

Față de cele arătate, rezultă că recursul declarat în cauză este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Marinescu-Firică Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 475

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Constantinescu Elisabeta și Lascăr Mihail împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența recurenților, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Constantinescu Elisabeta și Lascăr Mihail.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹,

art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1. Cât privește dispozițiile art. 330¹ din același cod, s-a constatat că, urmare modificării textului prin Legea nr. 17/1997, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Constantinescu Elisabeta și Lascăr Mihail, pentru următoarele motive: Curtea Constituțională a încălcat dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nesolicitând punctele de vedere ale celor două camere ale Parlamentului și Guvernului; excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu poate fi considerată lipsită de obiect de vreme ce textul nemodificat prin Legea nr. 17/1997 nu a fost declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat și excepția de neconstituționalitate este nefondată.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul motiv de recurs, prin care se susține că au fost încălcate dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 prin aceea că nu au fost solicitate punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, este neîntemeiat și urmează a fi respins. Potrivit articolului citat, Curtea Constituțională are obligația de a solicita punctele de vedere ale autorităților menționate doar în cazul în care nu consideră că excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată. În speță, excepția de neconstituționalitate a fost soluționată în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia completul de judecată, cu unanimitate de voturi, poate hotărî respingerea excepției ca vădit nefondată. În recurs însă, Curtea a solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece aceasta are obligația ca, în cazul admiterii recursului, să se pronunțe prin aceeași decizie și asupra excepției de neconstituționalitate. Faptul că nici una dintre Camerele

Parlamentului nu a comunicat punctul său de vedere nu constituie un impediment în soluționarea cauzei.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, prin care se susține că excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu poate fi considerată lipsită de obiect atâta timp cât textul nemodificat prin Legea nr. 17/1997 nu a fost declarat neconstituțional, nu poate fi reținut. Excepția de neconstituționalitate a vizat art. 330¹ din Codul de procedură civilă în redactarea inițială, respectiv, inexistența unui termen limită pentru exercitarea unei căi extraordinare de atac. Un asemenea termen limită a fost stabilit de Legea nr. 17/1997, care a intrat în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997. La data pronunțării deciziei recurate — 27 februarie 1997 —, textul inițial al art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu mai exista și Curtea Constituțională nu putea decide asupra unei dispoziții legale modificate. Așa cum s-a reținut și în decizia atacată cu prezentul recurs, în acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia Plenumului nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, în care s-a statuat că, în cazul în care după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea se pronunță asupra constituționalității prevederii legale în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Constantinescu Elisabeta și Lascăr Mihail împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 477

din 18 noiembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330²
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Căruntu Ioana Mihaela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.598/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Căruntu Ioana Mihaela.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Căruntu Ioana Mihaela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 478

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cherteș Ioan și Cherteș Laura împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.138/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimată-reclamantă Cherteș Ioan și Cherteș Laura.

vădit nefondată. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Împotriva deciziei sus-menționate, intimata-reclamantă a declarat recurs, pe care însă l-a retras prin cerere depusă la dosarul cauzei.

Ținând seama de dispozițiile art. 267 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a luat act de cererea de retragere a recursului.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor sus-menționate, reținând că, asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, și că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției date. De asemenea, se constată modificarea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de procurorul general, ci numai în termenul prevăzut de legea sus-menționată.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997, intimată-reclamantă au declarat recurs, în termen legal, deoarece art. 330¹ din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 17/1997, „nu retroactivează potrivit art. 15 din Constituție”, iar recursul în anulare a fost formulat în speță de procurorul general anterior acestei modificări. Recurenții consideră „că ar fi trebuit să intre în preocuparea Curții ce hotărâri pot fi atacate cu recurs în anulare, în raport de data irevocabilității lor, în termenul de 6 luni, și de la ce dată curge acest termen”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deciziile Curții Constituționale fiind obligatorii potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Criticile formulate prin cererea de recurs sunt neîntemeiate.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Cherteș Ioan și Cherteș Laura împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 479

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popa Mihail împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.026/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Popa Mihail.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca vădit nefondată. Această soluție s-a fundamentat pe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

Împotriva deciziei sus-menționate, intimatul-reclamant a declarat recurs, pe care însă l-a retras prin cerere depusă la dosarul cauzei.

Ținând seama de dispozițiile art. 267 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a luat act de cererea de retragere a recursului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Popa Mihail împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 487

din 25 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Balș Adina Florica în Dosarul nr. 521/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 25 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 521/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Balș Adina Florica.

În motivarea excepției se susține, pe de o parte, că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 16 din Constituție, iar pe de altă parte, că acestea se dovedesc a fi inutile, din moment ce există și alte căi de atac, precum „recursul și revizuirea“.

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile acestui articol nu contravin nici unui text constituțional.

Articolul 16 din Constituție nu este încălcat de dispozițiile criticate, deoarece acesta privește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic a cetățenilor cu cea aplicabilă autorităților publice.

Cât privește susținerea că art. 330 din Codul de procedură civilă „se dovedește a fi și inutil“ atâta timp cât există

și „alte căi de atac: recursul și revizuirea“, se constată că, prin sine însăși, această critică nu poate fi primită, întrucât nu privește constituționalitatea prevederii legale atacate, ci politica legislativă a autorității legiuitoare care, cât timp nu este contrară unei prevederi constituționale, nu poate face

obiectul controlului exercitat de Curte, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 125 din Constituție, competența și procedura de judecată se stabilesc prin lege, iar potrivit art. 128, de asemenea din Constituție, căile de atac se exercită în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Balș Adina Florica în Dosarul nr. 521/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 25 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	- președinte
Costică Bulai	- judecător
Viorel Mihai Ciobanu	- judecător
Mihai Constantinescu	- judecător
Nicolae Popa	- judecător
Lucian Stângu	- judecător
Florin Bucur Vasilescu	- judecător
Romul Petru Vonica	- judecător
Victor Dan Zlătescu	- judecător
Paula C. Pantea	- procuror
Doina Suliman	- magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Hepp Gheorghe Ileana și Gheorghe Dan Sorin, intimați-reclamanți în Dosarul nr. 510/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 13 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 25 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 510/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamanți Hepp Gheorghe Ileana și Gheorghe Dan Sorin. Așa cum rezultă

din încheierea de sesizare, excepția a fost invocată și cu referire la art. 31 din Legea nr. 56/1993, însă, în temeiul art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța a reținut că, sub acest aspect, excepția este irelevantă, nefiind pertinentă cauzei.

În motivarea excepției se susține, pe de o parte, că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituție, întrucât consideră că recursul în anulare, potrivit acestui text, nu putea fi exercitat decât cu sesizarea sau cu avizul ministrului justiției.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile acestui articol nu încalcă nici un text constituțional.

Potrivit art. 128 din Constituție, căile de atac se exercită de către părți sau de Ministerul Public, în condițiile legii. Rezultă din această prevedere constituțională că Ministerul Public este îndrituit să exercite o cale de atac, cu respectarea condițiilor legii. Faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 131 din Constituție, procurorii își exercită atribuțiile sub autoritatea ministrului justiției nu are semnificația că procurorii nu ar putea promova o cale de atac fără avizul sau sesizarea ministrului justiției. Modul de exercitare de către ministrul justiției a autorității sale asupra procurorilor este o problemă ce depinde de reglementarea, prin lege, a acestei autorități, în care sens, recent, a fost

modificată Legea nr. 92/1992, precizându-se, într-o nouă concepție legislativă, aceste modalități. Cele arătate sunt, în egală măsură, valabile și în ce privește recursul în anulare, ca și orice altă cale de atac. Potrivit reglementării actuale, recursul în anulare se exercită de către procurorul general, din oficiu, sau la cererea ministrului justiției, ceea ce corespunde atât statutului constituțional al Ministerului Public, cât și autorității exercitate de ministrul justiției asupra procurorilor, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. 339 din 18 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 25 iulie 1997. În orice caz, nici una dintre aceste autorități nu ar putea ca, în respectul legii, să dispună neexercitarea unui recurs în anulare, în cazul în care există un motiv ce justifică promovarea acestuia. În ultimă analiză, excepția invocată are semnificația unei interpretări prin care se adaugă la lege, ceea ce, de principiu, este inadmisibil în cadrul controlului constituționalității unei legi.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Hepp Gheorghe Ileana și Gheorghe Dan Sorin în Dosarul nr. 510/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 2 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Perovici Minodora în Dosarul nr. 3.640/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a intimătei-reclamante Perovici Minodora și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 22 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.640/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de Perovici Minodora.

În motivarea excepției se susține că:

— dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 11, art. 20 și art. 21 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în sensul garantării accesului la justiție;

— în procesul civil își găsește aplicație principiul disponibilității, potrivit căruia numai părțile în cauză pot avea calitate procesuală, și nu principiul oficialității;

— procurorul, fiind parte integrantă din executiv, recursul în anulare constituie o ingerință în activitatea puterii judecătorești.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legii atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Perovici Minodora în Dosarul nr. 3.640/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, și respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte admitând excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Rezultă, așadar, că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 497

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atașate, raportate la prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Turcu Thea Stela Nancy și Cocișiu Antinea Delia în Dosarul nr. 3.748/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 23 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.748/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de Turcu Thea Stela Nancy și Cocișiu Antinea Delia.

În motivarea excepției se susține că prin aceste texte sunt încălcate dispozițiile art. 125 alin. (3), art. 128 și ale art. 16 din Constituție, dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, precum și principiile constituționale ale puterii lucrului judecat și stabilității hotărârilor judecătorești.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte admitând excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine o schimbare a practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Rezultă, așadar, că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Turcu Thea Stela Nancy și Cocișiu Antinea Delia în Dosarul nr. 3.748/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

D E C I Z I A Nr. 498

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Burileanu Sanda în Dosarul nr. 121/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 22 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 121/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Burileanu Sanda.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Burileanu Sanda în Dosarul nr. 121/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Maria Bratu**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 499****din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Birău Maria Silvia în Dosarul nr. 235/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 22 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 235/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Birău Maria Silvia, fără ca aceasta să-și motiveze excepția.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Nici încheierea de sesizare și nici notele scrise referitoare la excepția invocată nu indică, în nici un fel, motivele ce justifică ridicarea excepției, nementionând nici o prevedere constituțională în raport cu care textul de lege atacat ar fi neconstituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate numai în limitele sesizării. Pe de altă parte, potrivit art. 12 alin. (2) din aceeași lege, sesizările adresate Curții trebuie să fie motivate. În consecință, neindicarea de către autorul unei excepții a normei constituționale pentru care consideră că textul legal atacat este neconstituțional constituie un motiv de respingere a sesizării, întrucât excepția ridicată nu constituie o excepție de neconstituționalitate în sensul constituțional al termenului. Altminteri, ar însemna ca jurisdicția constituțională să se substituie părții în ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, exercitând astfel, sub acest aspect, un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare. În sensul celor arătate este și practica jurisdicțională a Curții cu privire la inadmisibilitatea invocării unei excepții direct în fața acesteia, care, în toate cazurile, s-a referit la motive noi de neconstituționalitate ce nu fuseseră ridicate prin încheierea de sesizare.

Asupra constituționalității prevederilor art. 330² din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că acestea au fost modificate

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca nemotivată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Birău Maria Silvia în Dosarul nr. 235/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Covaciu Jana și Dărășteanu Mihaela în Dosarul nr. 232/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 22 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 232/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Covaciu Jana și Dărășteanu Mihaela.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 16 din Constituție, recursul în anulare fiind inutil, întrucât motivele pentru promovarea recursului în anulare se regăsesc și în alte căi de atac.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Covaciu Jana și Dărășteanu Mihaela în Dosarul nr. 232/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.